

Млада-та калугерка подложися безъ нѣкой трудъ на монастырски-те строги законы: она бѣ толико точна на должности-те си щото отъ день на день повече придобы любовь и честь отъ всичко-то общество; но здравіе-то ѣ кое-то отъ день на день повече ся расслабляваше, неможеше да трае на единъ таковъ трудень животъ, кой-то ново-то нейно званіе изыскаше: груди-те ѣ страдаяха отъ называема-та болестъ Чеходна. Нижненскій-атъ монастырь, положенъ верху една гора гдѣ-то отъ вредъ вѣтрове ду-хаха, бѣ повредителенъ на тыя болесты. Послѣ като миѣ една година тамо, лѣкари-то ѣ со-вѣтуваха да промѣни жилище-то си.

Игуменка-та коя-то за работа въ Петербургъ отиваше, рѣши и Прасковія съ нея си да заведе. Освѣнь надежда-та коя-то тя имаше здравіе-то ѣ да ся поуправи съ това путеше-ствіе. Добра-та Госпожа мысляше че слава-та на нейна-та нова инокиня, и любовь-та коя-то вси въ Столица-та показуваха, ще быдять по-лѣзни за монастырь-атъ. Прасковія безъ коры-столюбіе всѣкій дѣйствително го подбуждаваше мылостыня за монастыря да дадуть. Понеже не излизаше вопль отъ новы-атъ нейнъ чинъ, не